

ТАБЛИЦЯ

відповідності законодавства України акту права Європейського Союзу (acquis ЄС)

Переговорний розділ *Розділ 24: Правосуддя, свобода та безпека*

Підрозділ/сфера *19.30.10 Співробітництво поліції*

Найменування акта права Європейського Союзу (acquis ЄС) *Рішення ради від 29 травня 2000 року для боротьби з дитячою порнографією в Інтернеті (2000/375/ЖНА)*

Положення акта права ЄС (у розрізі статей)	Норми законодавства України, що імплементують відповідне положення акта права ЄС	Ступінь врахування (відповідає, частково відповідає, не відповідає) відповідного положення акта права ЄС у зак-тві України	Примітка: основні заходи, строки, виконавці тощо (якщо частково відповідає, не відповідає)
1	2	3	4
<p>Стаття 1 1. У рамках Рішення No 276/1999/ЄС Європейського Парламенту та Ради та з метою інтенсифікації заходів щодо запобігання виробництву, обробки, зберігання та розповсюдження матеріалів</p>	<p>Стаття 301⁻¹. Одержання доступу до дитячої порнографії, її придбання, зберігання, ввезення, перевезення чи інше переміщення, виготовлення, збут і розповсюдження 1. Умисне одержання доступу до дитячої порнографії з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем чи технологій або умисне її придбання, або умисне зберігання, ввезення в Україну, перевезення чи інше переміщення дитячої порнографії без мети збуту чи розповсюдження -</p>	<p>Відповідає</p>	<p>-</p>

1	2	3	4
<p>дитячої порнографії та боротьби з ними, а також сприяння ефективному розслідуванню та кримінальному переслідуванню злочинів у цій сфері, держави-члени вживають необхідних заходів для заохочення користувачів Інтернету інформувати правоохоронні органи, або прямо чи опосередковано, за підозрою на розповсюдження матеріалів дитячої порнографії в мережі Інтернет, якщо вони натрапили на такі матеріали. Користувачі Інтернету повинні бути поінформовані про способи встановлення контакту з правоохоронними органами або організаціями, які мають привілейовані зв'язки з правоохоронними органами, щоб такі органи могли виконувати своє завдання щодо запобігання та боротьби з дитячою порнографією в Інтернеті.</p> <p>2. У разі необхідності та беручи до уваги адміністративну структуру кожної держави-члена, заходами сприяння ефективному розслідуванню та судовому переслідуванню</p>	<p>караються арештом на строк від трьох до шести місяців або обмеженням волі на строк до п'яти років, або позбавленням волі на строк від двох до шести років, з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>2. Ввезення в Україну дитячої порнографії з метою збуту чи розповсюдження або її зберігання, перевезення чи інше переміщення з тією самою метою - караються позбавленням волі на строк від семи до десяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>3. Виготовлення, розповсюдження, збут дитячої порнографії або примушування неповнолітньої особи до участі у створенні дитячої порнографії - караються позбавленням волі на строк від восьми до дванадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>4. Дії, передбачені частинами другою або третьою цієї статті, вчинені повторно або за попередньою змовою групою осіб, або з отриманням доходу у великому розмірі, або примушування малолітньої особи до участі у створенні дитячої порнографії - караються позбавленням волі на строк від дев'яти до п'ятнадцяти років з позбавленням права обіймати певні посади чи займатися певною діяльністю на строк до трьох років.</p> <p>5. Не підлягає кримінальній відповідальності неповнолітня особа за виготовлення, зберігання, перевезення чи інше переміщення дитячої порнографії, якщо такі дії вчинені без мети збуту чи розповсюдження.</p> <p>6. Не підлягає кримінальній відповідальності за діяння, передбачені частиною першою цієї статті, особа, яка вчинила їх з метою виконання покладених на неї повноважень на підставах і в порядку, передбачених законодавством.</p> <p>Примітка. У цій статті одержання доступу до дитячої порнографії з використанням інформаційно-телекомунікаційних систем або технологій слід вважати умисним, якщо доведено, що особа усвідомлювала, що у такий спосіб вона отримає доступ до дитячої порнографії (наприклад, доведено, що особа отримала такий доступ повторно або шляхом внесення плати тощо).</p> <p>ЗУ «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства»,</p> <p>ратифіковано з такими заявами: 1) до пункту 2 статті 37:</p> <p>"Україна заявляє, що в Україні державним органом, уповноваженим для цілей пункту 1 статті 37 Конвенції, є Міністерство внутрішніх справ України";</p> <p>2) до пункту 3 статті 38:</p> <p>"Україна заявляє, що ця Конвенція є правовою підставою для співробітництва з питань надання взаємної правової допомоги у кримінальних справах та екстрадиції у разі надходження</p>		

1	2	3	4
<p>злочинів у цій сфері може бути створення в правоохоронних органах спеціалізованих підрозділів, що володіють необхідними знаннями та ресурсами для швидкого розгляду інформації про підозрюване виробництво, обробка, розповсюдження та зберігання дитячої порнографії.</p> <p>3. Держави-члени забезпечують, щоб правоохоронні органи діяли швидко, коли вони отримали інформацію про підозріле виробництво, обробку, зберігання та розповсюдження матеріалів дитячої порнографії. Правоохоронні органи можуть відкладати вжиття заходів, якщо і до тих пір, поки це тактично необхідно, наприклад, з метою проникнення в тих, хто стоїть за злочинними операціями, або в мережах (кільцях дитячої порнографії).</p>	<p>запиту від держави - учасниці цієї Конвенції, з якою Україна не має договору про надання взаємної правової допомоги у кримінальних справах або екстрадиції.</p> <p>Центральними органами в Україні, на які покладаються повноваження згідно з пунктом 3 статті 38 Конвенції, є Міністерство юстиції України (на стадії судового розгляду або виконання вироку) і Генеральна прокуратура України (на стадії досудового слідства)"</p> <p>ЗУ «Про захист суспільної моралі» Стаття 7. Захист дітей від негативного впливу продукції сексуального чи еротичного характеру З метою захисту морального та фізичного життя дітей забороняється: втягнення дітей у діяльність з виробництва й обігу продукції сексуального чи еротичного характеру, порнографічних матеріалів, надання послуг, а також організації й проведення видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру; розповсюдження продукції сексуального чи еротичного характеру, порнографічних матеріалів, надання послуг і проведення видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру серед дітей; використання образів дітей у будь-якій формі в продукції сексуального чи еротичного характеру і проведенні видовищних заходів сексуального чи еротичного характеру; створення та розповсюдження візуального запису образу дитини, зробленого у будь-який спосіб, зокрема фотографуванням, записом фільму та/або відеозаписом сексуального чи еротичного характеру; виготовлення (виробництво), зберігання, реклама, розповсюдження, придбання продукції, що містить дитячу порнографію, ввезення, вивезення, транзит через територію України, поштова пересилка такої продукції; пропонування або надання доступу до продукції, що містить дитячу порнографію.</p> <p>Стаття 21. Відповідальність за порушення законодавства про захист суспільної моралі Порушення норм законодавства України про захист суспільної моралі, умов обігу продукції, порядку проведення видовищних заходів сексуального характеру та розповсюдження продукції, яка містить елементи порнографії, тягне за собою цивільно-правову, дисциплінарну, адміністративну чи кримінальну відповідальність згідно з чинним законодавством України. Дії посадових осіб органів державної влади, місцевого самоврядування, засобів масової інформації, дії установ і організацій усіх форм власності, юридичних і фізичних осіб, що порушують норми цього Закону, можуть бути оскаржені в судовому порядку.</p>		

1	2	3	4
	<p>Стаття 214. Початок досудового розслідування</p> <p>1. Слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач - керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання - керівником органу досудового розслідування.</p> <p>2. Досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення затверджуються Офісом Генерального прокурора за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України, Національним антикорупційним бюро України, Державним бюро розслідувань, органом Бюро економічної безпеки України.</p> <p>3. Здійснення досудового розслідування, крім випадків, передбачених цією частиною, до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається і тягне за собою відповідальність, встановлену законом. У невідкладних випадках до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань може бути проведений огляд місця події (відомості вносяться невідкладно після завершення огляду). Для з'ясування обставин вчинення кримінального проступку до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань може бути:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) відібрано пояснення; 2) проведено медичне освідування; 3) отримано висновок спеціаліста і знято показання технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису; 4) вилучено знаряддя і засоби вчинення кримінального проступку, речі і документи, що є безпосереднім предметом кримінального проступку, або які виявлені під час затримання особи, особистого огляду або огляду речей. <p>У разі виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається негайно, відомості про нього вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань за першої можливості.</p> <p>4. Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку</p>		

1	2	3	4
	<p>заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.</p> <p>5. До Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться відомості про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення; 2) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) потерпілого або заявника; 3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення; 4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела; 5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 6) прізвище, ім'я, по батькові та посада службової особи, яка внесла відомості до реєстру, а також слідчого, прокурора, який вніс відомості до реєстру та/або розпочав досудове розслідування; 7) інші обставини, передбачені положенням про Єдиний реєстр досудових розслідувань. <p>У Єдиному реєстрі досудових розслідувань автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження.</p> <p>6. Слідчий, дізнавач невідкладно у письмовій формі повідомляє керівника органу прокуратури про початок досудового розслідування, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені частиною п'ятою цієї статті.</p> <p>7. Якщо відомості про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесені прокурором, він зобов'язаний протягом п'яти робочих днів з дня внесення таких відомостей з дотриманням правил підслідності передати наявні у нього матеріали до відповідного органу досудового розслідування та доручити проведення досудового розслідування.</p> <p>8. Відомості про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру, вносяться слідчим або прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань негайно після вручення особі повідомлення про підозру у вчиненні від імені та в інтересах такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368³, частинами першою і другою статті 368⁴, статтями 369, 369², 436, 437, 438, 442, 444, 447 Кримінального кодексу України, або будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 151²-156¹, 301¹-303 Кримінального кодексу України (у разі їх вчинення стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи), або від імені такої юридичної особи будь-якого із злочинів,</p>		

1	2	3	4
	<p>передбачених статтями 258-258⁶ Кримінального кодексу України. Про внесення відомостей слідчий або прокурор не пізніше наступного робочого дня письмово повідомляє юридичну особу. Провадження щодо юридичної особи здійснюється одночасно з відповідним кримінальним провадженням, у якому особі повідомлено про підозру.</p> <p>9. Слідчий, дізнавач протягом 24 годин з моменту внесення відповідних відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань у письмовій формі повідомляє Національне агентство з питань запобігання корупції про початок досудового розслідування за участю викривача, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені частиною п'ятою цієї статті. Копія зазначеного повідомлення Національному агентству з питань запобігання корупції надається викривачу.</p> <p>ЗУ «Про Національну поліцію України» Стаття 23. Основні повноваження поліції</p> <p>3) вживає заходів з метою виявлення кримінальних, адміністративних правопорушень; припиняє виявлені кримінальні та адміністративні правопорушення;</p> <p>4) вживає заходів, спрямованих на усунення загроз життю та здоров'ю фізичних осіб і публічній безпеці, що виникли внаслідок учинення кримінального, адміністративного правопорушення;</p> <p>5) здійснює своєчасне реагування на заяви та повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події;</p> <p>5¹) здійснює екстрені комунікації за телефонним номером 102, оброблення та використання інформації, переданої поліції постачальниками електронних комунікаційних мереж та/або послуг у випадках та порядку, передбачених Законом України "Про електронні комунікації";</p> <p>6) здійснює досудове розслідування кримінальних правопорушень у межах визначеної підслідності;</p> <p>7) розшукує осіб, які переховуються від органів досудового розслідування, слідчого судді, суду, ухиляються від виконання кримінального покарання, пропали безвісти, та інших осіб у випадках, визначених законом.</p> <p>У структурі НПУ відповідно ч.3 ст. 13 ЗУ «Про Національну поліцію» функціонує кримінальна поліція. У складі кримінальної поліції здійснює оперативно-розшукову діяльність Департамент кіберполіції Національної поліції України (далі – ДКП), який відповідно до Положення, (наказ від 07.11.2019 № 1136), забезпечує реалізацію державної політики у сфері протидії кіберзлочинності, захист прав і свобод людини і громадянина, інтересів суспільства і держави від злочинних посягань у кіберпросторі; здійснює заходи із протидії кіберзлочинам, підвищення поінформованості громадян про безпеку в кіберпросторі, зокрема: проводить серед населення роз'яснювальну роботу з питань дотримання законодавства України у сфері використання новітніх технологій, а також захисту та протидії кіберзагрозам у</p>		

1	2	3	4
	<p>повсякденному житті, реагування на запити зарубіжних партнерів, що надходять по каналах Національної цілодобової мережі контактних пунктів. В складі ДКП функціонує спеціалізований відділ протидії злочинам у сфері обігу протиправного контенту і телекомунікацій, який опікується протидією злочинним посяганням у сфері розповсюдження дитячої порнографії в інтернеті. Одним із основних методів боротьби з дитячою порнографією є блокування такого контенту. У напрямку захисту дітей від сексуального насильства та експлуатації ДКП працює з проєкті «Арахнід» (Arachnid), який дає нові можливості прискореного видалення матеріалів сексуального насильства над дітьми. Arachnid – це платформа, яка сканує тисячу сторінок у секунду та дозволяє активно виявляти матеріали, що містять сексуальне насильство по відношенню до дітей та видає повідомлення хостинг-провайдерам з вимогою про негайне видалення контенту (країни – учасниці круглого столу даного проєкту – Канада, США, Великобританія).</p> <p>Для допомоги у виявленні та затриманні користувачів, які володіють зображеннями сексуальної експлуатації дітей ДКП використовується файлообмінний клієнт для Windows «eMule». (поліпшена версія RoundUp eMule), а також Інтернет-ресурс «https://www.icaccops.com» що містить інформацію про IP-адреси, з яких здійснюється розповсюдження дитячої порнографії в режимі реального часу із зазначенням країни та міста розповсюдження, доступ до якого надається лише авторизованим користувачам.</p> <p>В свою чергу, порядок отримання інформації від National center for missing and exploited children (Національного центру пошуку зниклих та експлуатованих дітей США) щодо випадків можливої сексуальної експлуатації дітей на території України, відбувається наступним чином: щоденно зазначена організація надсилає на відомчу електронну пошту @cyberpolice.gov.ua звіти щодо можливих випадків сексуальної експлуатації дітей в мережі Інтернет, в тому числі й розповсюдження порнографічних матеріалів особами, які для з'єднання з мережею Інтернет використовують IP-адреси українських Інтернет провайдерів. Звіт на електронну пошту включає наступні реквізити: номер звіту, пріоритетність, інформатор, електронна пошта, особи яка вчиняє протиправні дії, нікнейм користувача, який вчиняє протиправні дії, дата надання доступу до інформації, кількість файлів, країна, якої стосується. У подальшому, щоб переглянути повну інформацію по звіту необхідно перейти до спеціально створеної платформи для правоохоронних органів за посиланням: https://lesp.ncmec.org/CybertiplineCaseManagement/, де необхідно ввести логін та пароль, особи яка має верифікований обліковий запис, тобто такої, яка відповідає критеріям згаданим в описі діяльності NCMEC. Після введення електронної пошти та паролю доступу, на вказану електронну поштову скриньку надходить код підтвердження, після введення якого надається доступ до платформи Cybertipline Case Management. У подальшому використовуючи вкладку «Queue» (переклад – «Черга»), є можливість ознайомитись зі звітом,</p>		

1	2	3	4
	<p>який привернув увагу своєю пріоритетністю. Відкривши детальну інформацію по звіту, користувачу надається доступ для перегляду детальної інформації, в тому числі доступ до файлів, які розповсюджувались особою, про протиправні дії якої повідомляється.</p> <p>Також вживаються заходи для заохочення користувачів інтернету через залучення ініціативи громадськості інформувати правоохоронні органи про розповсюдження матеріалів дитячої порнографії в українському сегменті інтернету. Так для застереження дітей від випадків грумінгу, секстингу та підвищення їх рівня правової культури в рамках інформаційно-освітньої кампанії з захисту дітей діє проєкт Stop_sexтинг , в якому за підтримки компанії «Київстар», а також дитячого омбудсмена випущено відеоролики, в яких пояснюється, що таке секстинг, і як реагувати на нього батькам. Громадська організація «Служба порятунку дітей» створила спеціально облаштований кабінет для роботи з дітьми з 3-річного віку. В Україні також працює чат-бот , звернувшись туди, неповнолітні зможуть отримати інструкцію, що робити, якщо їх шантажують і вимагають повідомлення сексуального характеру. Інтернет асоціація України (об'єднує близько 90 учасників)запустила проєкт, який має стати дієвим механізмом для викорінення в українському сегменті інтернету контенту, пов'язаного з насильством. Зайшовши на ресурс Skarga.ua, користувач у спеціальному полі має вказати адресу веб-сторінки, де, на його думку, міститься незаконний контент, вибрати одне з чотирьох видів порушення: порнографія за участю неповнолітніх, прояви расової та національної нетерпимості, прояви тероризму, заклики до повалення конституційного ладу. При досягненні по одній адресі порогової кількості скарг автоматично формується інформаційний лист, який спрямовується на відповідний e-mail провайдера з бази Європейського Мережевого Координаційного Центру. Провайдер ознайомлюється з порушеннями і може вживати заходів до порушника.</p> <p>Окрім цього, у випадку виявлення шкідливого контенту, що містить дитячу порнографію необхідно повідомити на Електронну гарячу лінію з протидії дитячій порнографії в Інтернеті та/або Департаменту кіберполіції Національної поліції України.</p> <p>Також, у структурі НПУ відповідно ч.3 ст. 13 ЗУ «Про Національну поліцію» функціонує патрульна поліція, у складі якої здійснює свою діяльність управління ювенальної превенції, одним з основних напрямів роботи якого є захист прав дітей в цифровому середовищі. Для посилення безпеки дітей в Інтернеті Управлінням ювенальної превенції Національної поліції України (далі – УЮП) забезпечено партнерство з міжнародними організаціями, зокрема щодо виявлення та протидії фактам сексуальної експлуатації та сексуального насильства дітей, створення безпечного цифрового середовища, захисту прав і законних інтересів дітей в</p>		

1	2	3	4
	<p>інформаційному просторі. З цією метою забезпечено співпрацю з Представництвом Дитячого фонду ООН (ЮНІСЕФ) в Україні, Радою Європи, Канадською поліцейською місією в Україні (СМРУ), у комунікації якими проведено ряд семінарів-тренінгів, онлайн-дискусій, робочих зустрічей. Зокрема, взято участь у реалізації проекту Ради Європи «Боротьба з насильством щодо дітей в Україні», спрямованого на підвищення обізнаності про ризики сексуальної експлуатації та насильства над дітьми в Інтернеті, поширення цифрової грамотності та безпечного використання Інтернету для дітей в Україні. Разом з цим, поліцейськими ювенальної превенції здійснюється моніторинг соціальних мереж, форумів, чатів тощо з метою виявлення та блокування небезпечного контенту, зокрема сексуальної експлуатації та сексуального насильства дітей, фактів кібербулінгу, ігор з елементами жорстокості та насильства, небезпечних челенджів, асоціальних груп тощо. Забезпечено своєчасне та оперативне реагування на такі факти, а також на звернення громадян, пов'язані з інтернет-загрозами стосовно дітей. Організовано проведення комплексу превентивних заходів щодо посилення онлайн безпеки дітей. Зокрема, у закладах освіти на постійній основі забезпечено проведення тематичних форумів для онлайн-консультації (сторінка Фейсбук «Ювенальна поліція України»), акцій, квестів, воркшопів, інтерактивних занять та онлайн-лекцій з питань кібербезпеки та захисту прав дітей в цифровому середовищі. Розроблено поради батькам щодо спілкування з дітьми при виявленні ознак кібербулінгу стосовно дітей. За ініціативи УЮП НПУ розпочато реалізацію пілотного проекту під умовною назвою «WebTrap» (Інтернет тенета/пастка), метою якого є підвищення ефективності протидії вчиненню правопорушень стосовно дітей у кіберпросторі та вивчення способів, інструментів, причин та умов, що сприяють вчиненню та поширенню цих правопорушень серед дітей. У ході реалізації цього проекту передбачено створення і запуск команди «Вартових мережі» та створення мобільного додатку для дітей, який функціонуватиме в якості комунікаційної платформи для дітей, за допомогою якого вони зможуть отримати психологічну підтримку психолога, консультацію поліцейського ювенальної превенції чи надіслати повідомлення (питання, скаргу, пропозицію), інформацію про можливі правопорушення, погрози, небезпечні групи, шкідливий онлайн-контент у мережі, у тому числі анонімно та іншу інформацію, що їх включатиме. У рамках реалізації завдань «Вартових мережі» відібрано поліцейських для участі у проекті, для яких проведено ряд онлайн-тренінгів з питань попередження насильства щодо дітей в Інтернеті та формування безпечної поведінки у мережі. Постійно проводяться вебінар для поліцейських команди «Вартових мережі» з питань здійснення превентивної роботи з дітьми у кіберпросторі, убезпечення їх від шкідливого онлайн-контенту, попередження потрапляння у небезпечні ситуації, особливостей формування безпечного онлайн-простору, запобігання небезпечному онлайн-контенту, профілактичні заходи для захисту дітей від насильства і експлуатації в кіберпросторі, вивчення інструментів</p>		

1	2	3	4
	<p>для здійснення розшукової роботи та встановлення цифрових слідів, організація роботи з батьками в громаді щодо безпеки дітей в Інтернеті та профілактична робота в навчальних закладах щодо цифрової безпеки. Крім цього, проводиться моніторинг мережі мережі Інтернет, в ході якої виявлено деструктивні групи молодіжних рухів «Редан» та «Антиредан», в яких безпосередніми учасниками були діти. За участі команди «Вартових мережі» встановлено 39 власників спільнот, 58 адміністраторів спільнот та заблоковано 117 спільнот. Для прикладу, «Вартовим мережі» під час виявлення деструктивних груп, каналів та чат-ботів в соціальних мережах встановлено факт розповсюдження дитячої порнографії у месенджері «Телеграм», що відповідно задокументовано, відомості внесені до ЄРДР за ч.1 ст. 301-1 (Одержання доступу до дитячої порнографії, її придбання, зберігання, ввезення, перевезення чи інше переміщення, виготовлення, збут і розповсюдження) Кримінального кодексу України.</p> <p>Наказ МВС від 27.04.2020 № 357 Про затвердження Інструкції з організації реагування на заяви і повідомлення про кримінальні, адміністративні правопорушення або події та оперативного інформування в органах (підрозділах) Національної поліції України відповідно до якого підрозділом УОАЗОР - відділ служби "102", за допомогою автоматизованого робочого місця працівника підрозділу "102" ("оператор "102") системи ПНП у цілодобовому режимі здійснюється приймання екстрених викликів і реєстрація повідомлень про правопорушення або події, що надходять телефоном за скороченим номером екстреного виклику поліції "102", а також за допомогою інших видів зв'язку.</p> <p>Заяви і повідомлення про правопорушення або події до органів (підрозділів) поліції, крім скороченого номера "102", можуть надходити за допомогою інших видів зв'язку, інтеграцію яких із системою ПНП дозволено поліції, зокрема: у вигляді смс-повідомлень; електронною поштою; з мобільних додатків; з інших спеціалізованих програмно-технічних і технічних засобів.</p> <p>Наказ МВС від 08.02.2019 №100 Про затвердження Порядку ведення єдиного обліку в органах (підрозділах) поліції заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події</p> <p>II. Прийняття заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення та інші події в органах (підрозділах) поліції</p> <p>1. Прийняття заяв (повідомлень) незалежно від місця і часу їх учинення, повноти отриманих даних, особи заявника здійснює цілодобово, безперервно та невідкладно орган (підрозділ) поліції, до якого надійшла така інформація.</p> <p>12. Заяви (повідомлення), що надійшли до органу (підрозділу) поліції з використанням засобів поштового зв'язку, мережі Інтернет, електронного зв'язку (електронні звернення), через контактні центри державної установи «Урядовий контактний центр» та телефонну «гарячу</p>		

1	2	3	4
	<p>лінію» Національної поліції України, служби діловодства реєструють та невідкладно передають керівникові органу (підрозділу) поліції або особі, яка виконує його обов'язки.</p> <p>Керівник органу (підрозділу) поліції або особа, яка виконує його обов'язки, невідкладно, але не пізніше 24 годин з моменту реєстрації в службах діловодства заяв (повідомлень) приймає рішення щодо їх реєстрації в ІТС ПНП (журнали ЄО) для подальшого розгляду відповідно до законодавства України.</p> <p>ЗУ «Про звернення громадян»</p> <p>Стаття 1. Звернення громадян</p> <p>Громадяни України мають право звернутися до органів державної влади, місцевого самоврядування, об'єднань громадян, підприємств, установ, організацій незалежно від форм власності, медіа, посадових осіб відповідно до їх функціональних обов'язків із зауваженнями, скаргами та пропозиціями, що стосуються їх статутної діяльності, заявою або клопотанням щодо реалізації своїх соціально-економічних, політичних та особистих прав і законних інтересів та скаргою про їх порушення.</p> <p>Військовослужбовці, працівники органів внутрішніх справ і державної безпеки, а також особи рядового і начальницького складу Державної кримінально-виконавчої служби України мають право подавати звернення, які не стосуються їх службової діяльності.</p> <p>Особи, які не є громадянами України і законно знаходяться на її території, мають таке ж право на подання звернення, як і громадяни України, якщо інше не передбачено міжнародними договорами.</p> <p>Стаття 7. Заборона відмови в прийнятті та розгляді звернення</p> <p>Звернення, оформлені належним чином і подані у встановленому порядку, підлягають обов'язковому прийняттю та розгляду.</p> <p>Забороняється відмова в прийнятті та розгляді звернення з посиланням на політичні погляди, партійну належність, стать, вік, віросповідання, національність громадянина, незнання мови звернення.</p> <p>Якщо питання, порушені в одержаному органом державної влади, місцевого самоврядування, підприємствами, установами, організаціями незалежно від форм власності, об'єднаннями громадян або посадовими особами зверненні, не входять до їх повноважень, воно в термін не більше п'яти днів пересилається ними за належністю відповідному органу чи посадовій особі, про що повідомляється громадянину, який подав звернення. У разі якщо звернення не містить даних, необхідних для прийняття обґрунтованого рішення органом чи посадовою особою, воно в той же термін повертається громадянину з відповідними роз'ясненнями.</p>		

1	2	3	4
	Забороняється направляти скарги громадян для розгляду тим органам або посадовим особам, дії чи рішення яких оскаржуються.		
<p>Стаття 2</p> <p>1. Держави-члени забезпечують найширше та найшвидше співробітництво для сприяння ефективному розслідуванню та судовому переслідуванню злочинів, пов'язаних із дитячою порнографією в Інтернеті, відповідно до існуючих домовленостей та угод.</p> <p>2. Для забезпечення своєчасного та ефективного реагування на ці правопорушення держави-члени повідомляють вже створені контактні пункти, які створені на 24-годинній основі та складаються з обізнаного персоналу, а також спеціалізовані підрозділи, зазначені у статті 1(2) і які можуть бути використані для обміну інформацією та подальших контактів між державами-членами. Контактні пункти, які держави-члени вже створили для виконання інших обов'язків, також можуть використовуватися для цих цілей. Аналогічно</p>	<p>ЗУ «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства», ратифіковано з такими заявами:</p> <p>2) до пункту 3 статті 38: "Україна заявляє, що ця Конвенція є правовою підставою для співробітництва з питань надання взаємної правової допомоги у кримінальних справах та екстрадиції у разі надходження запиту від держави - учасниці цієї Конвенції, з якою Україна не має договору про надання взаємної правової допомоги у кримінальних справах або екстрадиції.</p> <p>Центральними органами в Україні, на які покладаються повноваження згідно з пунктом 3 статті 38 Конвенції, є Міністерство юстиції України (на стадії судового розгляду або виконання вироку) і Генеральна прокуратура України (на стадії досудового слідства)"</p> <p>Закон України «Про ратифікацію Конвенції про кіберзлочинність» від 7 вересня 2005 р. відповідно відповідно до підпункту 7.а статті 24: в Україні органами, на які покладаються повноваження згідно з пунктом 7 статті 24 Конвенції, є Міністерство юстиції України (щодо запитів судів) і Генеральна прокуратура України (щодо запитів органів досудового слідства); відповідно до підпункту 2.с статті 27: в Україні органами, відповідальними за надсилання запитів про взаємну допомогу, надання на них відповідей, їх виконання або передачу уповноваженим органам, є Міністерство юстиції України (щодо доручень судів) та Генеральна прокуратура України (щодо доручень органів досудового слідства).</p> <p>Кримінальний процесуальний кодекс України МІЖНАРОДНЕ СПІВРОБІТНИЦТВО ПІД ЧАС КРИМІНАЛЬНОГО ПРОВАДЖЕННЯ Глава 42. Загальні засади міжнародного співробітництва Стаття 542. Обсяг міжнародного співробітництва під час кримінального провадження 1. Міжнародне співробітництво під час кримінального провадження полягає у вжитті необхідних заходів з метою надання міжнародної правової допомоги шляхом вручення документів, виконання окремих процесуальних дій, видачі осіб, які вчинили кримінальне правопорушення, тимчасової передачі осіб, перейняття кримінального переслідування, передачі засуджених осіб та виконання вироків. Міжнародним договором України можуть бути</p>	Відповідає	-

1	2	3	4
<p>використовуються існуючі канали зв'язку, такі як Європол та Інтерпол.</p> <p>3. Держави-члени забезпечують, щоб Європол в межах свого мандата був поінформований про підозрілі випадки дитячої порнографії.</p> <p>4. Держави-члени, у належному співробітництві з Європоллом, вивчають можливість організації регулярних засідань компетентних органів, що спеціалізуються на боротьбі з дитячою порнографією в Інтернеті, з метою сприяння загальному обміну інформацією, аналізу ситуації та координації заходів у кримінальній тактиці.</p> <p>5. Кожна держава-член повідомляє Генеральний секретаріат Ради про свій організаційний підрозділ або підрозділи, які діють як контактні особи відповідно до параграфу 2. Генеральний секретаріат інформує всі інші держави-члени про ці контактні пункти.</p>	<p>передбачені інші, ніж у цьому Кодексі, форми співробітництва під час кримінального провадження.</p> <p>Стаття 543. Законодавство, що регулює міжнародне співробітництво під час кримінального провадження</p> <p>1. Порядок направлення запиту до іншої держави, порядок розгляду уповноваженим (центральним) органом України запиту іншої держави або міжнародної судової установи про таку допомогу і порядок виконання такого запиту визначаються цим Кодексом і чинними міжнародними договорами України.</p> <p>Стаття 544. Надання та отримання міжнародної правової допомоги чи іншого міжнародного співробітництва без договору</p> <p>1. За відсутності міжнародного договору України міжнародна правова допомога чи інше співробітництво може бути надано на підставі запиту іншої держави чи запитано на засадах взаємності.</p> <p>2. Уповноважений (центральний) орган України, направляючи до такої держави запит, письмово гарантує запитуваній стороні розглянути в майбутньому її запит про надання такого самого виду міжнародної правової допомоги.</p> <p>3. Згідно з умовами частини першої цієї статті уповноважений (центральний) орган України розглядає запит іноземної держави лише за наявності письмової гарантії запитуючої сторони прийняти і розглянути в майбутньому запит України на засадах взаємності.</p> <p>4. Уповноважений (центральний) орган України при зверненні за міжнародною правовою допомогою до такої держави та наданні такій державі міжнародної правової допомоги керується цим Кодексом.</p> <p>5. За відсутності міжнародного договору з відповідною державою уповноважений (центральний) орган України надсилає запит про надання міжнародної правової допомоги до Міністерства закордонних справ України для подальшого передання його компетентному органу запитуваної сторони дипломатичним шляхом.</p> <p>Стаття 545. Центральний орган України</p> <p>1. Офіс Генерального прокурора звертається із запитом про міжнародну правову допомогу у кримінальному провадженні під час досудового розслідування та розглядає відповідні запити іноземних компетентних органів, крім досудового розслідування кримінальних правопорушень, віднесених до підслідності Національного антикорупційного бюро України, яке у таких випадках здійснює функції центрального органу України.</p> <p>2. Міністерство юстиції України звертається із запитом судів про міжнародну правову допомогу у кримінальному провадженні під час судового провадження та розглядає відповідні запити судів іноземних держав.</p>		

1	2	3	4
	<p>3. Офіс Генерального прокурора та Міністерство юстиції України у триденний строк надсилають до Національного антикорупційного бюро України отримані (надані) у рамках надання міжнародної правової допомоги матеріали, які стосуються фінансових та корупційних кримінальних правопорушень, у вигляді довідки.</p> <p>4. Якщо цим Кодексом або чинним міжнародним договором України передбачено інший порядок зносин, на визначений цими законодавчими актами орган поширюються повноваження, передбачені частинами першою, другою цієї статті.</p> <p>Стаття 548. Запит про міжнародне співробітництво</p> <p>1. Запит (доручення, клопотання) про міжнародне співробітництво складається органом, який здійснює кримінальне провадження, або уповноваженим ним органом згідно з вимогами цього Кодексу та відповідного міжнародного договору України, а за його відсутності - згідно з цим Кодексом.</p> <p>2. Запит і долучені до нього документи складаються у письмовій формі, засвідчуються підписом уповноваженої особи та печаткою відповідного органу.</p> <p>3. Запит і долучені до нього документи супроводжуються засвідченим у встановленому порядку перекладом мовою, визначеною відповідним міжнародним договором України, а за відсутності такого договору - офіційною мовою запитуваної сторони або іншою прийнятною для цієї сторони мовою.</p> <p>4. Запит надсилається за кордон поштою, а в невідкладних випадках електронним, факсимільним або іншим засобом зв'язку. У такому разі оригінал запиту надсилається поштою не пізніше трьох днів з моменту його передання електронною поштою, факсимільним або іншим засобом зв'язку.</p> <p>5. Уповноважений (центральний) орган України може прийняти до розгляду запит, який надійшов від запитуючої сторони електронним, факсимільним або іншим засобом зв'язку. Виконання такого запиту здійснюється виключно за умови підтвердження надіслання або передачі його оригіналу. Направлення компетентному органу іноземної держави матеріалів виконання запиту можливе тільки після отримання українською стороною оригіналу запиту.</p> <p>Глава 43. Міжнародна правова допомога при проведенні процесуальних дій</p> <p>Стаття 551. Запит про міжнародну правову допомогу</p> <p>1. Суд, прокурор або слідчий за погодженням з прокурором надсилає до уповноваженого (центрального) органу України запит про міжнародну правову допомогу у кримінальному провадженні, яке він здійснює.</p> <p>2. Уповноважений (центральний) орган України розглядає запит на предмет обґрунтованості і відповідності вимогам законів та міжнародних договорів України.</p>		

1	2	3	4
	<p>3. У разі прийняття рішення про направлення запиту уповноважений (центральний) орган України протягом десяти днів надсилає запит уповноваженому (центральному) органу запитуваної сторони безпосередньо або дипломатичним шляхом.</p> <p>4. У разі відмови у направленні запиту всі матеріали протягом десяти днів повертаються відповідному органу України з викладом недоліків, які потрібно усунути, або з поясненням причин неможливості направлення запиту.</p> <p>Стаття 561. Процесуальні дії, які можуть бути проведені в порядку надання міжнародної правової допомоги</p> <p>1. На території України з метою виконання запиту про надання міжнародної правової допомоги можуть бути проведені будь-які процесуальні дії, передбачені цим Кодексом або міжнародним договором.</p> <p>Стаття 562. Процесуальні дії, які потребують спеціального дозволу</p> <p>1. Якщо для виконання запиту компетентного органу іноземної держави необхідно провести процесуальну дію, виконання якої в Україні можливе лише з дозволу прокурора або суду, така дія здійснюється лише за умови отримання відповідного дозволу в порядку, передбаченому цим Кодексом, навіть якщо законодавство запитуючої сторони цього не передбачає. Підставою для вирішення питання щодо надання такого дозволу є матеріали звернення компетентного органу іноземної держави.</p> <p>2. У разі якщо при зверненні за допомогою в іноземній державі необхідно виконати процесуальну дію, для проведення якої в Україні потрібен дозвіл прокурора або суду, така процесуальна дія потребує надання відповідного дозволу прокурором або судом у порядку, встановленому цим Кодексом, лише у разі, якщо це передбачено міжнародним договором або є обов'язковою умовою надання такого виду допомоги за законодавством запитуваної сторони. При цьому строк дії такого дозволу не обмежується, а належно засвідчена копія дозволу долучається до матеріалів запиту.</p> <p>Глава 45. Кримінальне провадження у порядку перейняття</p> <p>Стаття 595. Порядок і умови перейняття кримінального провадження від іноземних держав</p> <p>1. Клопотання компетентних органів інших держав про перейняття Україною кримінального провадження розглядається центральним органом України щодо міжнародної правової допомоги або органом, уповноваженим здійснювати зносини відповідно до частини третьої статті 545 цього Кодексу, протягом двадцяти днів з дня його надходження.</p> <p>2. Кримінальне провадження, в якому судовими органами іноземної держави не було ухвалено вирок, може бути перейняте Україною за таких умов:</p>		

1	2	3	4
	<p>1) особа, яка притягається до кримінальної відповідальності, є громадянином України і перебуває на її території;</p> <p>2) особа, яка притягається до кримінальної відповідальності, є іноземцем або особою без громадянства і перебуває на території України, а її видача згідно із цим Кодексом або міжнародним договором України неможлива або у видачі відмовлено;</p> <p>3) запитуюча держава надала гарантії, що у разі ухвалення вироку в Україні особа, яка притягається до кримінальної відповідальності, не піддаватиметься у запитуючій державі державному обвинуваченню за те ж кримінальне правопорушення;</p> <p>4) діяння, якого стосується запит, є кримінальним правопорушенням за законом України про кримінальну відповідальність.</p> <p>3. У разі перейняття кримінального провадження Офіс Генерального прокурора в порядку, передбаченому цим Кодексом, доручає здійснення досудового розслідування відповідному прокурору, про що повідомляє державу, яка надіслала запит.</p> <p>4. При відмові перейняти кримінальне провадження Офіс Генерального прокурора повертає матеріали відповідним органам іноземної держави з обґрунтуванням підстав відмови.</p> <p>Закон України «Про ратифікацію Конвенції про кіберзлочинність» від 7 вересня 2005 р. відповідно до пункту 1 статті 35: в Україні органом, на який покладаються повноваження щодо створення та функціонування цілодобової контактної мережі для надання невідкладної допомоги при розслідуванні злочинів, пов'язаних з комп'ютерними системами та даними, переслідуванні осіб, що обвинувачуються у вчиненні таких злочинів, а також збирання доказів в електронній формі, є Міністерство внутрішніх справ України. (Закон доповнено абзацом згідно із Законом від 21.09.2010)</p> <p>ЗУ «Про Національну поліцію» Розділ IV Стаття 23. Основні повноваження поліції</p> <p>42) здійснює представництво та забезпечує виконання зобов'язань України в Міжнародній організації кримінальної поліції - Інтерполі та виступає як Національне центральне бюро Інтерполу;</p> <p>43) здійснює співробітництво з Європейським поліцейським офісом (Європолом) та діє як Національний контактний пункт між компетентними органами України та Європолом;</p> <p>44) організовує взаємодію правоохоронних та інших державних органів України з Міжнародною організацією кримінальної поліції - Інтерполом, Європейським поліцейським офісом (Європолом), а також компетентними органами інших держав з питань, що належать до сфери діяльності Інтерполу та Європолу.</p>		

1	2	3	4
	<p>Відповідно до Положення про Департамент кіберполіції Національної поліції України затвердженого наказом Національної поліції України 10.11.2015 № 85 (в редакції від 07.11.2019 № 1136) Департамент кіберполіції НПУ відповідно до законодавства створює та забезпечує функціонування цілодобової контактної мережі для надання невідкладної допомоги при розслідуванні кримінальних правопорушень, пов'язаних з комп'ютерними системами та даними, переслідуванні осіб, що обвинувачуються у вчиненні таких кримінальних правопорушень, а також збирання доказів в електронній формі.</p> <p>Працівниками ДКП в рамках поглиблення співпраці з міжнародними організаціями у сфері захисту дітей від сексуального онлайн-насильства на постійній основі здійснюється співпраця з правоохоронними органами Європейського Союзу та Сполучених Штатів Америки, дитячим фондом ООН UNICEF, Національним центром зниклих та експлуатованих дітей NCMEC.</p> <p>Крім того, працівники Департаменту кіберполіції за підтримки Міністерства цифрової трансформації України беруть участь в онлайн-зустрічах працівників Центру штучного інтелекту та робототехніки Міжрегіонального дослідницького інституту злочинності та правосуддя ООН UNICRI стосовно використання штучного інтелекту «AI for Safer Children Global Hub» для боротьби із сексуальною експлуатацією дітей в Інтернеті, в тому числі за участі американської платформи Griffeye Inc. стосовно технологій на основі штучного інтелекту для поліції, де проходять навчальні курси з використання платформи Griffeye Inc., що сприяє виявленню сексуальної експлуатації та насильства над дітьми в Інтернеті.</p>		

1	2	3	4
<p>Стаття 3 Держави-члени ведуть конструктивний діалог з промисловістю та вивчають відповідні заходи добровільного або юридично обов'язкового характеру для ліквідації дитячої порнографії в Інтернеті. Зокрема, держави-члени обмінюються досвідом щодо ефективності будь-яких заходів, вжитих ними для ліквідації дитячої порнографії в Інтернеті. У цьому контексті вони вивчають наступні заходи, які покладають на інтернет-провайдерів обов'язок:</p> <p>а) повідомляти компетентним суб'єктам, зазначеним у статті 1 (1), або підрозділам, згаданим у статті 1(2), матеріали дитячої порнографії, про які їх було поінформовано або про які їм відомо і які розповсюджуються через них;</p> <p>б) вилучати з обігу матеріали дитячої порнографії, про які їх було повідомлено або про які їм відомо і які поширюються через них, якщо інше не встановлено компетентними органами;</p> <p>с) відповідно до резолюції Ради від 17 січня 1995 року про</p>	<p>ЗУ «Про електронні комунікації» Стаття 1. Визначення термінів 85) постачальник електронних комунікаційних мереж - суб'єкт господарювання, який надає послуги доступу до електронної комунікаційної мережі, що знаходиться в його володінні, та до пов'язаних з нею засобів, або з використанням віртуальних мереж; 87) постачальник електронних комунікаційних послуг - суб'єкт господарювання, який фактично надає та/або має право надавати електронні комунікаційні послуги на власних мережах та/або на мережах інших постачальників електронних комунікаційних послуг.</p> <p>Стаття 121. Умови надання доступу до інформації у передбачених законом випадках 1. Доступ до інформації про споживача, факти надання електронних комунікаційних послуг, у тому числі до даних, що обробляються з метою передачі такої інформації в електронних комунікаційних мережах, здійснюється виключно на підставі рішення прокурора, суду, слідчого судді у випадках та порядку, передбачених законом. 2. Зняття інформації з електронних комунікаційних мереж постачальників електронних комунікаційних послуг забезпечується єдиною системою технічних засобів, що використовується всіма уповноваженими законом органами, на умовах автономного доступу до інформації у порядку, визначеному законодавством. 3. Постачальник електронних комунікаційних послуг та/або мереж повинен забезпечити можливість підключення технічних засобів, зазначених у частині другій цієї статті, в точці для такого доступу в електронній комунікаційній мережі, визначеній постачальником електронних комунікаційних мереж та/або послуг.</p> <p>Стаття 105. Інформація щодо надання електронних комунікаційних послуг В рамках виконання договору постачальники електронних комунікаційних послуг зобов'язані зберігати записи про надані електронні комунікаційні послуги протягом строку позовної давності, визначеного законом (3 роки в Україні).</p> <p>Структуру та вимоги до систем перехоплення, наявних у провайдерів телекомунікацій, відображено в нормативному документі «Технічні засоби для здійснення уповноваженими органами оперативно-розшукових заходів та негласних слідчих (розшукових) дій у телекомунікаційних мережах загального користування України. Загальні технічні вимоги», затвердженому спільним наказом Служби безпеки України та Адміністрації Держспецзв'язку від 04.09.2018 № 1519/533.</p> <p>Стаття 214. Початок досудового розслідування 1. Слідчий, дізнавач, прокурор невідкладно, але не пізніше 24 годин після подання заяви, повідомлення про вчинене кримінальне правопорушення або після самостійного виявлення ним</p>	<p>Відповідає частково на 60 відс, тому що відсутні інструменти для оперативного виявлення, вилучення, дитячої порнографії, що розповсюджується, оскільки у рамках кримінального провадження з додержанням усіх процедур на збір зазначеної інформації витрачається від 3 до 14 днів</p>	

1	2	3	4
<p>законне перехоплення телекомунікацій(14) зберігати дані, пов'язані з дорожнім рухом, де це можливо і технічно можливо - зокрема, для цілей кримінального переслідування у випадках підозри у сексуальному розбещенні дітей, виготовлення, обробки і розповсюдження дитячої порнографії - протягом такого часу, який може бути визначений застосовним національним законодавством, дозволити надавати дані для перевірки органами кримінальної прокуратури відповідно до чинних правил процедури;</p> <p>d) створити свої власні системи контролю для боротьби з виробництвом, обробкою, зберіганням і розповсюдженням матеріалів дитячої порнографії.</p>	<p>з будь-якого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, зобов'язаний внести відповідні відомості до Єдиного реєстру досудових розслідувань, розпочати розслідування та через 24 години з моменту внесення таких відомостей надати заявнику витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань. Слідчий, який здійснюватиме досудове розслідування, визначається керівником органу досудового розслідування, а дізнавач - керівником органу дізнання, а в разі відсутності підрозділу дізнання - керівником органу досудового розслідування.</p> <p>2. Досудове розслідування розпочинається з моменту внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань. Положення про Єдиний реєстр досудових розслідувань, порядок його формування та ведення затверджуються Офісом Генерального прокурора за погодженням з Міністерством внутрішніх справ України, Службою безпеки України, Національним антикорупційним бюро України, Державним бюро розслідувань, органом Бюро економічної безпеки України.</p> <p>3. Здійснення досудового розслідування, крім випадків, передбачених цією частиною, до внесення відомостей до реєстру або без такого внесення не допускається і тягне за собою відповідальність, встановлену законом. У невідкладних випадках до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань може бути проведений огляд місця події (відомості вносяться невідкладно після завершення огляду). Для з'ясування обставин вчинення кримінального проступку до внесення відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань може бути:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) відібрано пояснення; 2) проведено медичне освідування; 3) отримано висновок спеціаліста і знято показання технічних приладів та технічних засобів, що мають функції фото- і кінозйомки, відеозапису, чи засобів фото- і кінозйомки, відеозапису; 4) вилучено знаряддя і засоби вчинення кримінального проступку, речі і документи, що є безпосереднім предметом кримінального проступку, або які виявлені під час затримання особи, особистого огляду або огляду речей. <p>У разі виявлення ознак кримінального правопорушення на морському чи річковому судні, що перебуває за межами України, досудове розслідування розпочинається негайно, відомості про нього вносяться до Єдиного реєстру досудових розслідувань за першої можливості.</p> <p>4. Слідчий, прокурор, інша службова особа, уповноважена на прийняття та реєстрацію заяв і повідомлень про кримінальні правопорушення, зобов'язані прийняти та зареєструвати таку заяву чи повідомлення. Відмова у прийнятті та реєстрації заяви чи повідомлення про кримінальне правопорушення не допускається.</p> <p>5. До Єдиного реєстру досудових розслідувань вносяться відомості про:</p>		

1	2	3	4
	<p>1) дату надходження заяви, повідомлення про кримінальне правопорушення або виявлення з іншого джерела обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;</p> <p>2) прізвище, ім'я, по батькові (найменування) потерпілого або заявника;</p> <p>3) інше джерело, з якого виявлені обставини, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення;</p> <p>4) короткий виклад обставин, що можуть свідчити про вчинення кримінального правопорушення, наведених потерпілим, заявником чи виявлених з іншого джерела;</p> <p>5) попередня правова кваліфікація кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність;</p> <p>6) прізвище, ім'я, по батькові та посада службової особи, яка внесла відомості до реєстру, а також слідчого, прокурора, який вніс відомості до реєстру та/або розпочав досудове розслідування;</p> <p>7) інші обставини, передбачені положенням про Єдиний реєстр досудових розслідувань. У Єдиному реєстрі досудових розслідувань автоматично фіксується дата внесення інформації та присвоюється номер кримінального провадження.</p> <p>6. Слідчий, дізнавач невідкладно у письмовій формі повідомляє керівника органу прокуратури про початок досудового розслідування, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені частиною п'ятою цієї статті.</p> <p>7. Якщо відомості про кримінальне правопорушення до Єдиного реєстру досудових розслідувань внесені прокурором, він зобов'язаний протягом п'яти робочих днів з дня внесення таких відомостей з дотриманням правил підслідності передати наявні у нього матеріали до відповідного органу досудового розслідування та доручити проведення досудового розслідування.</p> <p>8. Відомості про юридичну особу, щодо якої можуть застосовуватися заходи кримінально-правового характеру, вносяться слідчим або прокурором до Єдиного реєстру досудових розслідувань негайно після вручення особі повідомлення про підозру у вчиненні від імені та в інтересах такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 109, 110, 113, 146, 147, 160, 209, 260, 262, 306, частинами першою і другою статті 368⁻³, частинами першою і другою статті 368⁻⁴, статтями 369, 369⁻², 436, 437, 438, 442, 444, 447 Кримінального кодексу України, або будь-якого із кримінальних правопорушень, передбачених статтями 151⁻²-156⁻¹, 301⁻¹-303 Кримінального кодексу України (у разі їх вчинення стосовно малолітньої чи неповнолітньої особи), або від імені такої юридичної особи будь-якого із злочинів, передбачених статтями 258-258⁻⁶ Кримінального кодексу України. Про внесення відомостей слідчий або прокурор не пізніше наступного робочого дня письмово повідомляє юридичну</p>		

1	2	3	4
	<p>особу. Провадження щодо юридичної особи здійснюється одночасно з відповідним кримінальним провадженням, у якому особі повідомлено про підозру.</p> <p>9. Слідчий, дізнавач протягом 24 годин з моменту внесення відповідних відомостей до Єдиного реєстру досудових розслідувань у письмовій формі повідомляє Національне агентство з питань запобігання корупції про початок досудового розслідування за участю викривача, підставу початку досудового розслідування та інші відомості, передбачені частиною п'ятою цієї статті. Копія зазначеного повідомлення Національному агентству з питань запобігання корупції надається викривачу.</p> <p>Кримінальний процесуальний кодекс України Глава 15. Тимчасовий доступ до речей і документів Стаття 159. Загальні положення тимчасового доступу до речей і документів</p> <p>1. Тимчасовий доступ до речей і документів полягає у наданні стороні кримінального провадження особою, у володінні якої знаходяться такі речі і документи, можливості ознайомитися з ними, зробити їх копії та вилучити їх (здійснити їх виїмку). Тимчасовий доступ до електронних інформаційних систем, комп'ютерних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку здійснюється шляхом зняття копії інформації, що міститься в таких електронних інформаційних системах, комп'ютерних системах або їх частинах, мобільних терміналах систем зв'язку, без їх вилучення.</p> <p>Забороняється вилучення (виїмка) матеріальних носіїв інформації, пов'язаних із веденням Центральним депозитарієм цінних паперів та депозитарними установами системи депозитарного обліку цінних паперів, облікової системи часток товариств з обмеженою відповідальністю та товариств з додатковою відповідальністю (далі - облікова система часток) і внесенням змін до них.</p> <p>2. Тимчасовий доступ до речей і документів здійснюється на підставі ухвали слідчого судді, суду.</p> <p>Стаття 160. Клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів</p> <p>1. Сторони кримінального провадження мають право звернутися до слідчого судді під час досудового розслідування чи суду під час судового провадження із клопотанням про тимчасовий доступ до речей і документів, за винятком зазначених у статті 161 цього Кодексу. Слідчий має право звернутися із зазначеним клопотанням за погодженням з прокурором.</p> <p>2. У клопотанні зазначаються:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з яким подається клопотання; 2) правова кваліфікація кримінального правопорушення із зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 		

1	2	3	4
	<p>3) речі і документи, тимчасовий доступ до яких планується отримати;</p> <p>4) підстави вважати, що речі і документи перебувають або можуть перебувати у володінні відповідної фізичної або юридичної особи;</p> <p>5) значення речей і документів для встановлення обставин у кримінальному провадженні;</p> <p>6) можливість використання як доказів відомостей, що містяться в речах і документах, та неможливість іншими способами довести обставини, які передбачається довести за допомогою цих речей і документів, у випадку подання клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів, які містять охоронювану законом таємницю;</p> <p>7) обґрунтування необхідності вилучення речей і оригіналів або копій документів, якщо відповідне питання порушується стороною кримінального провадження.</p> <p>Стаття 161. Речі і документи, до яких заборонено доступ</p> <p>1. Речами і документами, до яких заборонено доступ, є:</p> <p>1) листування або інші форми обміну інформацією між захисником та його клієнтом або будь-якою особою, яка представляє його клієнта, у зв'язку з наданням правової допомоги;</p> <p>2) об'єкти, які додані до такого листування або інших форм обміну інформацією.</p> <p>Стаття 162. Речі і документи, які містять охоронювану законом таємницю</p> <p>1. До охоронюваної законом таємниці, яка міститься в речах і документах, належать:</p> <p>1) інформація, що знаходиться у володінні засобу масової інформації або журналіста і надана їм за умови нерозголошення авторства або джерела інформації;</p> <p>2) відомості, які можуть становити лікарську таємницю;</p> <p>3) відомості, які можуть становити таємницю вчинення нотаріальних дій;</p> <p>4) конфіденційна інформація, в тому числі така, що містить комерційну таємницю;</p> <p>5) відомості, які можуть становити банківську таємницю;</p> <p>6) особисте листування особи та інші записи особистого характеру;</p> <p>7) інформація, яка знаходиться в операторів та провайдерів телекомунікацій, про зв'язок, абонента, надання телекомунікаційних послуг, у тому числі отримання послуг, їх тривалості, змісту, маршрутів передавання тощо;</p> <p>8) персональні дані особи, що знаходяться у її особистому володінні або в базі персональних даних, яка знаходиться у володільця персональних даних;</p> <p>9) державна таємниця;</p> <p>10) таємниця фінансового моніторингу;</p> <p>11) відомості, що становлять професійну таємницю відповідно до Закону України "Про ринки капіталу та організовані товарні ринки".</p> <p>Стаття 163. Розгляд клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів</p>		

1	2	3	4
	<p>1. Після отримання клопотання про тимчасовий доступ до речей і документів слідчий суддя, суд здійснює судовий виклик особи, у володінні якої знаходяться такі речі і документи, за винятком випадку, встановленого частиною другою цієї статті.</p> <p>2. Якщо сторона кримінального провадження, яка звернулася з клопотанням, доведе наявність достатніх підстав вважати, що існує реальна загроза зміни або знищення речей чи документів, клопотання може бути розглянуто слідчим суддею, судом без виклику особи, у володінні якої вони знаходяться.</p> <p>3. У повістці про судовий виклик, що слідчий суддя, суд надсилає особі, у володінні якої знаходяться речі і документи, зазначається про обов'язок збереження речей і документів у тому вигляді, який вони мають на момент отримання судового виклику.</p> <p>4. Слідчий суддя, суд розглядає клопотання за участю сторони кримінального провадження, яка подала клопотання, та особи, у володінні якої знаходяться речі і документи, крім випадків, передбачених частиною другою цієї статті. Неприбуття за судовим викликом особи, у володінні якої знаходяться речі і документи, без поважних причин або неповідомлення нею про причини неприбуття не є перешкодою для розгляду клопотання.</p> <p>5. Слідчий суддя, суд постановляє ухвалу про надання тимчасового доступу до речей і документів, якщо сторона кримінального провадження у своєму клопотанні доведе наявність достатніх підстав вважати, що ці речі або документи:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) перебувають або можуть перебувати у володінні відповідної фізичної або юридичної особи; 2) самі по собі або в сукупності з іншими речами і документами кримінального провадження, у зв'язку з яким подається клопотання, мають суттєве значення для встановлення важливих обставин у кримінальному провадженні; 3) не становлять собою або не включають речей і документів, які містять охоронювану законом таємницю. <p>6. Слідчий суддя, суд постановляє ухвалу про надання тимчасового доступу до речей і документів, які містять охоронювану законом таємницю, якщо сторона кримінального провадження, крім обставин, передбачених частиною п'ятою цієї статті, доведе можливість використання як доказів відомостей, що містяться в цих речах і документах, та неможливість іншими способами довести обставини, які передбачається довести за допомогою цих речей і документів.</p> <p>Доступ особи до речей і документів, які містять охоронювану законом таємницю, здійснюється в порядку, визначеному законом. Доступ до речей і документів, що містять відомості, які становлять державну таємницю, не може надаватися особі, що не має до неї допуску відповідно до вимог закону.</p>		

1	2	3	4
	<p>7. Слідчий суддя, суд в ухвалі про надання тимчасового доступу до речей і документів може дати розпорядження про надання можливості вилучення речей і документів, якщо сторона кримінального провадження доведе наявність достатніх підстав вважати, що без такого вилучення існує реальна загроза зміни або знищення речей чи документів, або таке вилучення необхідне для досягнення мети отримання доступу до речей і документів.</p> <p>Стаття 164. Ухвала про тимчасовий доступ до речей і документів</p> <p>1. В ухвалі слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів має бути зазначено:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) прізвище, ім'я та по батькові особи, якій надається право тимчасового доступу до речей і документів; 2) дата постановлення ухвали; 3) положення закону, на підставі якого постановлено ухвалу; 4) прізвище, ім'я та по батькові фізичної особи або найменування юридичної особи, які мають надати тимчасовий доступ до речей і документів; 5) назва, опис, інші відомості, які дають можливість визначити речі і документи, до яких повинен бути наданий тимчасовий доступ; 6) розпорядження надати (забезпечити) тимчасовий доступ до речей і документів зазначеній в ухвалі особі та надати їй можливість вилучити зазначені речі і оригінали або копії документів, якщо відповідне рішення було прийнято слідчим суддею, судом; 7) строк дії ухвали, який не може перевищувати двох місяців з дня постановлення ухвали, за виключенням ухвал, постановлених на виконання вимог частини другої статті 562 цього Кодексу; 8) положення закону, які передбачають наслідки невиконання ухвали слідчого судді, суду. <p>Стаття 165. Виконання ухвали слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Особа, яка зазначена в ухвалі слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів як володілець речей або документів, зобов'язана надати тимчасовий доступ до зазначених в ухвалі речей і документів особі, зазначеній у відповідній ухвалі слідчого судді, суду. 2. Зазначена в ухвалі слідчого судді, суду особа зобов'язана пред'явити особі, яка зазначена в ухвалі як володілець речей і документів, оригінал ухвали про тимчасовий доступ до речей і документів та вручити її копію. 3. Особа, яка пред'являє ухвалу про тимчасовий доступ до речей і оригіналів або копій документів, зобов'язана залишити володільцю речей і оригіналів або копій документів опис речей і оригіналів або копій документів, які були вилучені на виконання ухвали слідчого судді, суду. 		

1	2	3	4
	<p>4. На вимогу володільця особою, яка пред'являє ухвалу про тимчасовий доступ до речей і документів, має бути залишено копію вилучених оригіналів документів. Копії документів, які вилучаються або оригінали яких вилучаються, виготовляються з використанням копіювальної техніки, електронних засобів володільця (за його згодою) або копіювальної техніки, електронних засобів особи, яка пред'являє ухвалу про тимчасовий доступ до речей і документів.</p> <p>Стаття 166. Наслідки невиконання ухвали слідчого судді, суду про тимчасовий доступ до речей і документів</p> <p>1. У разі невиконання ухвали про тимчасовий доступ до речей і документів слідчий суддя, суд за клопотанням сторони кримінального провадження, якій надано право на доступ до речей і документів на підставі ухвали, має право постановити ухвалу про дозвіл на проведення обшуку згідно з положеннями цього Кодексу з метою відшукування та вилучення зазначених речей і документів.</p> <p>2. У разі якщо дозвіл на проведення обшуку надано за клопотанням сторони захисту, слідчий суддя, суд доручає забезпечення його проведення слідчому, прокурору або органу Національної поліції за місцем проведення цих дій. Проведення обшуку здійснюється за участю особи, за клопотанням якої надано дозвіл на його проведення, згідно з положеннями цього Кодексу.</p> <p>Стаття 234. Обшук</p> <p>1. Обшук проводиться з метою виявлення та фіксації відомостей про обставини вчинення кримінального правопорушення, відшукування знаряддя кримінального правопорушення або майна, яке було здобуте у результаті його вчинення, а також встановлення місцезнаходження розшукуваних осіб.</p> <p>2. Обшук проводиться на підставі ухвали слідчого судді місцевого загального суду, в межах територіальної юрисдикції якого знаходиться орган досудового розслідування, а у кримінальних провадженнях щодо злочинів, віднесених до підсудності Вищого антикорупційного суду, - на підставі ухвали слідчого судді Вищого антикорупційного суду.</p> <p>3. У разі необхідності провести обшук слідчий за погодженням з прокурором або прокурор звертається до слідчого судді з відповідним клопотанням, яке повинно містити відомості про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) найменування кримінального провадження та його реєстраційний номер; 2) короткий виклад обставин кримінального правопорушення, у зв'язку з розслідуванням якого подається клопотання; 3) правову кваліфікацію кримінального правопорушення з зазначенням статті (частини статті) закону України про кримінальну відповідальність; 4) підстави для обшуку; 5) житло чи інше володіння особи або частину житла чи іншого володіння особи, де планується проведення обшуку; 		

1	2	3	4
	<p>б) особу, якій належить житло чи інше володіння, та особу, у фактичному володінні якої воно знаходиться;</p> <p>7) індивідуальні або родові ознаки речей, документів, іншого майна або осіб, яких планується відшукати, а також їхній зв'язок із вчиненим кримінальним правопорушенням;</p> <p>8) обґрунтування того, що доступ до речей, документів або відомостей, які можуть у них міститися, неможливо отримати органом досудового розслідування у добровільному порядку шляхом витребування речей, документів, відомостей відповідно до частини другої статті 93 цього Кодексу, або за допомогою інших слідчих дій, передбачених цим Кодексом, а доступ до осіб, яких планується відшукати, - за допомогою інших слідчих дій, передбачених цим Кодексом. Зазначена вимога не поширюється на випадки проведення обшуку з метою відшукування знаряддя кримінального правопорушення, предметів і документів, вилучених з обігу.</p> <p>До клопотання також мають бути додані оригінали або копії документів та інших матеріалів, якими прокурор, слідчий обґрунтовує доводи клопотання, а також витяг з Єдиного реєстру досудових розслідувань щодо кримінального провадження, в рамках якого подається клопотання.</p> <p>4. Клопотання про обшук розглядається у суді в день його надходження за участю слідчого або прокурора.</p> <p>5. Слідчий суддя відмовляє у задоволенні клопотання про обшук, якщо прокурор, слідчий не доведе наявність достатніх підстав вважати, що:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) було вчинено кримінальне правопорушення; 2) відшукувані речі і документи мають значення для досудового розслідування; 3) відомості, які містяться у відшукуваних речах і документах, можуть бути доказами під час судового розгляду; 4) відшукувані речі, документи або особи знаходяться у зазначеному в клопотанні житлі чи іншому володінні особи; 5) за встановлених обставин обшук є найбільш доцільним та ефективним способом відшукування та вилучення речей і документів, які мають значення для досудового розслідування, а також встановлення місцезнаходження розшукуваних осіб, а також заходом, пропорційним втручанням в особисте і сімейне життя особи. <p>6. У разі відмови у задоволенні клопотання про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи слідчий, прокурор не має права повторно звертатися до слідчого судді з клопотанням про дозвіл на обшук того самого житла чи іншого володіння особи, якщо у клопотанні не зазначені нові обставини, які не розглядалися слідчим суддею.</p> <p>Стаття 235. Ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи</p>		

1	2	3	4
	<p>1. Ухвала слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи з підстав, зазначених у клопотанні прокурора, слідчого, надає право проникнути до житла чи іншого володіння особи лише один раз.</p> <p>2. Ухвала слідчого судді про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи повинна відповідати загальним вимогам до судових рішень, передбачених цим Кодексом, а також містити відомості про:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1) строк дії ухвали, який не може перевищувати одного місяця з дня постановлення ухвали; 2) прокурора, слідчого, який подав клопотання про обшук; 3) положення закону, на підставі якого постановляється ухвала; 4) житло чи інше володіння особи або частину житла чи іншого володіння особи, які мають бути піддані обшуку; 5) особу, якій належить житло чи інше володіння, та особу, у фактичному володінні якої воно знаходиться; 6) речі, документи або осіб, для виявлення яких проводиться обшук. <p>3. Виготовляються дві копії ухвали, які чітко позначаються як копії.</p> <p>Стаття 236. Виконання ухвали про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи</p> <p>1. Ухвала про дозвіл на обшук житла чи іншого володіння особи може бути виконана слідчим чи прокурором. Для участі в проведенні обшуку може бути запрошений потерпілий, підозрюваний, захисник, представник та інші учасники кримінального провадження. З метою одержання допомоги з питань, що потребують спеціальних знань, слідчий, прокурор для участі в обшуку має право запросити спеціалістів. Слідчий, прокурор вживає належних заходів для забезпечення присутності під час проведення обшуку осіб, чії права та законні інтереси можуть бути обмежені або порушені. Незалежно від стадії цієї слідчої дії слідчий, прокурор, інша службова особа, яка бере участь у проведенні обшуку, зобов'язані допустити на місце його проведення захисника чи адвоката, повноваження якого підтверджуються згідно з положеннями статті 50 цього Кодексу.</p> <p>2. Обшук житла чи іншого володіння особи на підставі ухвали слідчого судді повинен відбуватися в час, коли заподіюється найменша шкода звичайним заняттям особи, яка ними володіє, якщо тільки слідчий, прокурор не вважає, що виконання такої умови може істотно зашкодити меті обшуку.</p> <p>3. Перед початком виконання ухвали слідчого судді особі, яка володіє житлом чи іншим володінням, а за її відсутності - іншій присутній особі повинна бути пред'явлена ухвала і надана її копія.</p>		

1	2	3	4
	<p>Слідчий, прокурор має право заборонити будь-якій особі залишити місце обшуку до його закінчення та вчиняти будь-які дії, що заважають проведенню обшуку. Невиконання цих вимог тягне за собою передбачену законом відповідальність.</p> <p>Слідчий, прокурор не має права заборонити учасникам обшуку користуватися правовою допомогою адвоката або представника. Слідчий, прокурор зобов'язаний допустити такого адвоката або представника до обшуку на будь-якому етапі його проведення.</p> <p>4. У разі відсутності осіб у житлі чи іншому володінні копія ухвали повинна бути залишена на видному місці у житлі чи іншому володінні особи. При цьому слідчий, прокурор зобов'язаний забезпечити схоронність майна, що знаходиться у житлі чи іншому володінні особи, та неможливість доступу до нього сторонніх осіб.</p> <p>5. Обшук на підставі ухвали слідчого судді повинен проводитися в обсязі, необхідному для досягнення мети обшуку. За рішенням слідчого чи прокурора може бути проведено обшук осіб, які перебувають в житлі чи іншому володінні, якщо є достатні підстави вважати, що вони переховують при собі предмети або документи, які мають значення для кримінального провадження.</p> <p>Обшук особи здійснюється особами тієї самої статі у присутності адвоката, представника на вимогу такої особи. Неявка адвоката, представника для участі у проведенні обшуку особи протягом трьох годин не перешкоджає проведенню обшуку. Хід і результати особистого обшуку підлягають обов'язковій фіксації у відповідному протоколі.</p> <p>6. Слідчий, прокурор під час проведення обшуку має право відкривати закриті приміщення, сховища, речі, долати системи логічного захисту, якщо особа, присутня при обшуку, відмовляється їх відкрити чи зняти (деактивувати) систему логічного захисту або обшук здійснюється за відсутності осіб, зазначених у частині третій цієї статті.</p> <p>Якщо під час обшуку слідчий, прокурор виявив доступ чи можливість доступу до комп'ютерних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку, для виявлення яких не надано дозвіл на проведення обшуку, але щодо яких є достатні підстави вважати, що інформація, що на них міститься, має значення для встановлення обставин у кримінальному провадженні, прокурор, слідчий має право здійснити пошук, виявлення та фіксацію комп'ютерних даних, що на них міститься, на місці проведення обшуку.</p> <p>Особи, які володіють інформацією про зміст комп'ютерних даних та особливості функціонування комп'ютерних систем або їх частин, мобільних терміналів систем зв'язку, можуть повідомити про це слідчого, прокурора під час здійснення обшуку, відомості про що вносяться до протоколу обшуку.</p> <p>7. При обшуку слідчий, прокурор має право проводити вимірювання, фотографування, звуко- чи відеозапис, складати плани і схеми, виготовляти графічні зображення обшуканого житла чи</p>		

1	2	3	4
	<p>іншого володіння особи чи окремих речей, виготовляти відбитки та зліпки, оглядати і вилучати документи, тимчасово вилучати речі, які мають значення для кримінального провадження. Предмети, які вилучені законом з обігу, підлягають вилученню незалежно від їх відношення до кримінального провадження. Вилучені речі та документи, які не входять до переліку, щодо якого прямо надано дозвіл на відшукування в ухвалі про дозвіл на проведення обшуку, та не відносяться до предметів, які вилучені законом з обігу, вважаються тимчасово вилученим майном.</p> <p>Кримінальний процесуальний кодекс України</p> <p>Стаття 263. Зняття інформації з електронних комунікаційних мереж</p> <p>1. Зняття інформації з електронних комунікаційних мереж (комплекс технічних засобів електронних комунікацій та споруд, призначених для надання електронних комунікаційних послуг) є різновидом втручання у приватне спілкування, що проводиться без відома осіб, які використовують засоби електронних комунікацій (телекомунікацій) для передавання інформації, на підставі ухвали слідчого судді, якщо під час його проведення можливо встановити обставини, які мають значення для кримінального провадження.</p> <p>2. В ухвалі слідчого судді про дозвіл на втручання у приватне спілкування в цьому випадку додатково повинні бути зазначені ідентифікаційні ознаки, які дозволять унікально ідентифікувати абонента спостереження, електронну комунікаційну мережу, кінцеве (термінальне) обладнання, на якому може здійснюватися втручання у приватне спілкування.</p> <p>3. Зняття інформації з електронних комунікаційних мереж полягає у проведенні із застосуванням відповідних технічних засобів спостереження, відбору та фіксації змісту інформації, яка передається особою та має значення для досудового розслідування, а також одержанні, перетворенні і фіксації різних видів сигналів, що передаються каналами зв'язку.</p> <p>4. Зняття інформації з електронних комунікаційних мереж покладається на уповноважені підрозділи органів Національної поліції, Бюро економічної безпеки України, Національного антикорупційного бюро України, Державного бюро розслідувань та органів безпеки. Керівники та працівники операторів електронних комунікацій зобов'язані сприяти виконанню дій із зняття інформації з електронних комунікаційних мереж, вживати необхідних заходів щодо нерозголошення факту проведення таких дій та отриманої інформації, зберігати її в незмінному вигляді.</p> <p>ЗУ «Про оперативно-розшукову діяльність»</p> <p>Стаття 8. Права підрозділів, які здійснюють оперативно-розшукову діяльність</p> <p>9) здійснювати аудіо-, відеоконтроль особи, зняття інформації з електронних комунікаційних мереж, електронних інформаційних мереж згідно з положеннями статей 260, 263-265 Кримінального процесуального кодексу України;</p>		

1	2	3	4
	<p>Прийняття рішення про проведення оперативно-розшукових заходів, подання та розгляд відповідних клопотань, проведення оперативно-розшукових заходів, фіксація та використання їх результатів, проведення цих заходів до постановлення ухвали слідчого судді та інші питання їх проведення регулюються згідно з положеннями глави 21 Кримінального процесуального кодексу України з урахуванням особливостей, встановлених цим Законом, щодо мети проведення оперативно-розшукових заходів, суб'єкта ініціювання та проведення цих заходів, обґрунтування клопотання про їх проведення та підстав для його задоволення слідчим суддею, використання результатів оперативно-розшукових заходів та інших питань, обумовлених специфікою мети їх проведення. Прийняття рішень про проведення оперативно-розшукових заходів, які не потребують дозволу слідчого судді або рішення прокурора, здійснюється керівником відповідного оперативного підрозділу або його заступником з повідомленням про прийняте рішення прокурора.</p> <p>Негласне обстеження публічно недоступних місць, житла чи іншого володіння особи, аудіо-, відеоконтроль особи, аудіо-, відеоконтроль місця, спостереження за особою, зняття інформації з електронних комунікаційних мереж, електронних інформаційних мереж, накладення арешту на кореспонденцію, здійснення її огляду та виїмки, установлення місцезнаходження радіоелектронного засобу проводяться на підставі ухвали слідчого судді, постановленої за клопотанням керівника відповідного оперативного підрозділу або його заступника, погодженого з прокурором. Ці заходи застосовуються виключно з метою запобігання вчиненню тяжкого або особливо тяжкого злочину, запобігання і припинення терористичних актів та інших посягань спеціальних служб іноземних держав та організацій, якщо іншим способом одержати інформацію неможливо</p> <p>Системами контролю в Україні у сфері боротьби з виробництвом, обробкою, зберіганням і розповсюдженням матеріалів дитячої порнографії є пошук, виявлення та притягнення до кримінальної відповідальності осіб за вчинення злочинів, передбачених статтею 301-1 Кримінального кодексу України, що урегульовано нормами кримінально-процесуального законодавства. Однак, механізм для оперативного виявлення та вилучення дитячої порнографії, що розповсюджується, не урегульований нормами кримінально-процесуального та адміністративного законодавства.</p>		

1	2	3	4
<p>Стаття 4 Держави-члени регулярно перевіряють, чи вимагають технологічні розробки з метою підтримки ефективності боротьби з дитячою порнографією в Інтернеті змін до кримінально-процесуального законодавства, дотримуючись при цьому його основоположних принципів, і, у разі необхідності, ініціювати з цією метою відповідне нове законодавство.</p>	<p>В Україні у даній сфері правового регулювання діють Кримінальний кодекс України, Кримінальний процесуальний кодекс України, Закон України «Про охорону дитинства», Закон України «Про ратифікацію Конвенції Ради Європи про захист дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства», Закон України «Про захист суспільної моралі» та інші нормативно-правові акти.</p> <p>В державі постійно здійснюється аналіз стану захисту та дотримання прав дитини та вживаються заходи для підвищення наближення українського законодавства до міжнародних стандартів забезпечення захисту дитини від сексуальної експлуатації та насильства.</p> <p>Протягом останніх років внесено ряд змін до національного законодавства у сфері захисту дітей від сексуальної експлуатації та сексуального насильства, зокрема до ЗУ «Про охорону дитинства», Кримінального кодексу України: щодо</p> <ul style="list-style-type: none"> – обчислення строків давності притягнення до кримінальної відповідальності потерпілою дитиною (Стаття 49); – запровадження заходів кримінально-правового характеру щодо юридичних осіб (ліквідація) за вчинення злочинів, пов'язаних із сексуальною експлуатацією та насильством над дітьми (Статті 96³, 96⁹); – конкретизовано і доповнено Кримінальний кодекс України складами злочинів: стаття 155. Вчинення дій сексуального характеру з особою, яка не досягла шістнадцятирічного віку; стаття 156¹. Домагання дитини для сексуальних цілей; стаття 301¹. Свідоме одержання доступу, придбання, володіння, виготовлення або розповсюдження дитячої порнографії; стаття 301². Свідоме одержання доступу до дитячої порнографії, володіння нею, її придбання, ввезення, виготовлення, збут або розповсюдження; <p>та Кримінального процесуального кодексу України: доповнено статтю 28 положенням, що невідкладності і першочерговості розгляду в суді кримінального провадження щодо злочинів проти статевої свободи та статевої недоторканості малолітньої або неповнолітньої; запроваджено додаткові гарантії врахування найкращих інтересів дитини при проведенні допиту (стаття 224).</p> <p>Верховна Рада України 7 вересня 2005 року ратифікувала Конвенцію про кіберзлочинність 2001 року. Згідно з положеннями Конвенції, Сторони надають одна іншій взаємну допомогу з метою розслідування або переслідування кримінальних правопорушень, пов'язаних із комп'ютерними системами і даними, або з метою збирання доказів у електронній формі. Сторона може запитати іншу Сторону видати ордер чи іншим чином провести термінове збереження комп'ютерних даних, які зберігаються за допомогою комп'ютерної системи, яка знаходиться на території такої іншої Сторони, і відносно якої Сторона, яка запитує, має намір</p>	<p>Відповідає</p>	

1	2	3	4
	<p>надіслати запит про взаємну допомогу щодо обшуку чи подібного доступу, арешту чи подібних дій або розголошення таких даних. Закон України № 2824-IV від 07.09.2005 року «Про ратифікацію Конвенції про кіберзлочинність» набув чинності 01.07.2006 року, але станом на дату реєстрації цього законопроекту кримінальне процесуальне законодавство України ще не відповідає положенням Конвенції про кіберзлочинність. В свою чергу, це ускладнює переслідування злочинців, державно-приватне співробітництво та міжнародну співпрацю під час боротьби з кіберзлочинністю. У зв'язку з цим, при Комітеті ВРУ з питань правоохоронної діяльності була утворена робоча група з представників законодавчого органу, органів виконавчої влади, правоохоронних органів, міжнародних організацій, науковців, експертів та громадськості, якими було розроблено законопроект яким запропоновано внести відповідні зміни до Кримінального процесуального кодексу України, Кодексу України про адміністративні правопорушення, Законів України «Про оперативно-розшукову діяльність», «Про телекомунікації», які стосуються: 1) надання можливості прокурору, слідчому, оперативним підрозділам за дорученням прокурора або слідчого застосовувати такий захід забезпечення кримінального провадження як термінове збереження інформації під час досудового розслідування кіберзлочинів, що значно підвищить ефективність відслідковування та попередження вірусних та кібератак, можливості здійснювати тимчасовий доступ до терміново збереженої інформації, яка не охороняється Законом України «Про захист персональних даних» або не передається та не зберігається за таких фізичних чи юридичних умов, при яких учасники спілкування можуть розраховувати на захист інформації від втручання інших осіб, за постановою прокурора або слідчого, можливості під час проведення обшуку законним чином отримувати доступ до комп'ютерних систем, які фізично розташовані за межами місця проведення обшуку, долати системи логічного захисту, отримувати інформацію про особливості функціонування комп'ютерних систем та застосовані щодо них заходи захисту, встановлення адміністративної відповідальності за невиконання законних постанов прокурора, слідчого про термінове збереження інформації, про тимчасовий доступ до терміново збереженої інформації, вдосконалення процедури проведення негласних слідчих (розшукових) дій у кримінальних провадженнях щодо кіберзлочинів; вдосконалення державно-приватної взаємодії правоохоронних органів та операторів телекомунікації під час проведення оперативно-розшукових заходів, негласних слідчих (розшукових) дій та тимчасового доступу до інформації, речей і документів. Указаний законопроект знаходиться на розгляді у Верховній Раді України.</p>		

1	2	3	4
<p>Стаття 5 Держави-члени співробітничать у контактi з промисловiстю шляхом обмiну досвiдом та заохочення, наскiльки це можливо, виробництва фiльтрiв та iнших технiчних засобiв для запобiгання розповсюдженню матерiалiв дитячої порнографiї та уможливлення їх виявлення.</p>	<p>В Україні впроваджуються організаційно-правові механізми заохочення приватного сектору, наукового співтовариства, громадських організацій та окремих громадян до участі у формуванні та реалізації заходів із забезпечення кібербезпеки, захисту прав і свобод людини, інтересів суспільства і держави від кримінально протиправних посягань у кіберпросторі. Серед них можна виокремити наступні робочі механізми взаємодії з приватним сектором, науковим співтовариством, громадськими організаціями та окремими громадянами:</p> <ul style="list-style-type: none"> - взаємодія з міжнародними та приватними компаніями (консультації, зустрічі, вебінари); - залучення для консультативної допомоги при виробленні ситуаційних рішень; - залучення для розробки спільних стандартів, документів нормативного характеру; проведення конкурсних робіт; - здійснення планування та проведення консультацій з громадськістю; - залучення приватних експертів до проведення державних експертиз; - проведення тренінгів з кібергігієни для держслужбовців, організацій, спеціалістів з приватних та міжнародних організацій, а також для закладів вищої освіти; - проведення хакатонів за участі команд державного та приватного секторів; - проходження навчань на базі Тренінгового центру Кіберцентру UA30, де участь взяли близько 200 осіб. <p>На центральному рівні забезпечено проведення конкурсних робіт наукових, науково-технічних та проєктів за тематичним напрямком «Розвиток сучасних інформаційно-комунікаційних технологій, роботехніка, кібербезпека».</p> <p>Стаття 4. Міжнародне співробітництво поліції</p> <p>1. Взаємовідносини у сферах діяльності поліції з відповідними органами інших держав та міжнародними організаціями базуються на міжнародних договорах, а також на установчих актах та правилах міжнародних організацій, членом яких є Україна.</p> <p>2. Поліцейські можуть направлятися до міжнародних організацій, іноземних держав як представники поліції з метою забезпечення координації співробітництва з питань, що належать до повноважень поліції.</p> <p>На даний час для протидії злочинам у сфері розповсюдження дитячої порнографії через інтернет-ресурси використовуються технічні засоби та програмне забезпечення зарубіжних країн, оскільки національні фільтри та інші технічні засоби відсутні.</p>	<p>Відповідає частково, (відсутні національні фільтри)</p>	

1	2	3	4
<p>Стаття 6</p> <p>1. Рада вивчає, якою мірою держави-члени виконали свої зобов'язання відповідно до Спільної дії 97/154/ЮВС та якою мірою заходи, запропоновані в цьому Рішенні, довели свою ефективність.</p> <p>2. Експертиза, зазначена в параграфі 1, проводиться відповідно до Спільної дії 97/827/ЮВС, ухваленої Радою 5 грудня 1997 року, яка встановлює механізм оцінки застосування та виконання на національному рівні міжнародних зобов'язань у боротьбі з організованою злочинністю (15), за умови дотримання такого:</p> <p>а) групи з оцінювання повинні складатися з двох експертів;</p> <p>б) оцінювання на місці проводиться таким чином, щоб уникнути громіздких процедур.</p> <p>3. Оцінка, зазначена в розділі IV В Спільних дій 97/154/ЮВС, не проводиться. Вона замінюється оцінкою, зазначеною в пункті 2 цієї статті.</p> <p>4. На основі інформації, отриманої під час оцінювання</p>		<p>Виходить за межі компетенції НПУ</p>	

1	2	3	4
<p>відповідно до пункту 2, Рада вивчає будь-які подальші заходи, які вона може побажати вжити для того, щоб зробити боротьбу з дитячою порнографією та сексуальною експлуатацією дітей більш ефективною.</p> <p>Стаття 7 Це рішення застосовується до Гібралтару.</p> <p>Стаття 8 Заходи, що містяться в цьому Рішенні, повинні бути виконані державами-членами не пізніше 31 грудня 2000 року.</p>		<p>Виходить за межі компетенції НПУ</p> <p>Виходить за межі компетенції НПУ</p>	